44. ÉVFOLYAM, 20. SZÁM
Ára: 3,80 Ft
1988. MÁJUS 18.

Ludas Matyi



LÁTHATÓ JÖVEDELEM

– Mindenki látta, hogy átadtam a főorvos úrnak...?

BORÍTÉKOLJUK ... – REVÜNK A 8–9. OLDALON

CSODA



– A mester egy pillanat alatt eltűnt, amikor megtudta, hogy számlát kérünk!

Egy jobb társaságban...

Egyre gyakrabban halljuk, hogy készül az új társasági törvény, kellő magyarázatok híján azonban a legtöbb társaságban nem tudják, miről van szó. Netán arról, hogy kik, hol, milyen formában fejthetik ki a véleményüket? A sok új rendelkezés közepette nem ritka az ilyen félreértés, pedig ennek meghatározása inkább az ugyancsak készülő gyülekezési törvény feladata lehet. Azok az idősebbek szintén tévednek, akik azt hiszik, hogy rehabilitálják Intim Pistát és törvényben szabályozzák, melyik társaságról miket pletykálhat el.

Nem, ezzel a törvénnyel azt akarják, hogy vállalataink kerüljenek jobb társaságba. És azokat is befogadják, akiket (illetve elődeiket) kigolyózták a társaságukból. Sok vállalat részvénytársasággá alakulhat és magánszemélyek is lehetnek majd részvényesek, de az alaptőkének csak a kisebb részét birtokolhatják. Nehogy egyik nap arra a hírre ébredjünk, hogy ma megalakul a Taurus Ödön és társai magánkonszern.

Ha a törvényt elfogadják, nagyobb szerepet kap a magántőke, nyilván egy olyan új tételből kiindulva, hogy a kisárutermelés napról napra szüli a szocializmust. Mert arról, hogy ahogy 40 éve belevágtunk, kiderült, hogy nem megy. Hátha így megy. Jobban forog a pénz, amely ki tudja, hol van – becslések szerint legfeljebb 25–30 000 család rendelkezik számottevő vagyonnal. Vajon ha ez bekerül a gazdasági vérkeringésbe, megszűnik-e a vérszegénység? Vagy még több folyik el?

Azt is olvasom a készülő törvényről, hogy a tőkehozzájárulást akkor is jogos jövedelmi forrásnak tartják, „ha a befektető a befektetés helyén nem vesz részt a munkában". Azaz, ha csak pénzt ad, majd a szelvényeket vagdossa. Ezt nem tekintik munka nélkül szerzett jövedelemnek.

Erről mintha egészen mást tanítottak volna valamikor, de hát munka nélküli gazdagodás eddig is volt – ha nem is törvényben szabályozva – és ez még mindig hasznosabb, mint egy munkával szerzett veszteség. Csakhogy eszembe jut az úgynevezett 25 000-es rendelet, amit a 25-ös csapdájának is becéznek. Mint ismeretes, nemrég a turistáknak azzal az indokkal tiltották meg a 25 000 forintnál drágább műszaki cikkek behozatalát, hogy ezzel munka nélkül jutnak jövedelemhez. Pedig azokat meg kell venni, haza kell szállítani és el kell adni olyan vállalatnak, amelynek nagy szüksége van rájuk, ám hivatalosan nem importálhatja.

És amíg a részvénybefektetés nem számít munka nélkül szerzett jövedelemnek „nemdolgozás" esetén, a számítógéppel való számítgatás igen. Nem értem . . . Visszakérem a pártiskolapénzt.

Földi Iván

Giulio

Olvasom az újságban, hogy mostanában ugyancsak rájár a rúd a hévíziekre. Leégett a fürdőház, szökik a víz a tóból, és ráadásul most még három és fél millió forintot is össze kell spórolniuk Giuliónak. Mert ha nem fizetnek, Giulio rájuk küldi a végrehajtót, és akkor ezután még hideg vízre sem telik nekik.

Giulio ugyanis a zsebpénzéből megtakarított három és fél millió forintból drinkbárt épített a hévízi véderdő közepén.

A védett erdőbe eddig még ember sem tehette be a lábát, egyszer jártam arra; a kutyám véletlenül oldalbapisilt egy fát, s az ügyet csak azért úsztam meg, mert jött az amnesztia. Igaz, az én kutyám elég kiskutya volt.

Az ominózus fa azóta már nincs meg, helyén Giulio épített drinkbárt. Giulio a drinkbárra elég furcsa módon kapott építési engedélyt, a papája, Don Giulio intézte el neki, aki akkoriban a megyében előkelő választott funkciót töltött be. Igaz, a bár felépítése után már nem sokáig, mert az öreget leváltották, a felépült bárt pedig a tanács lebontatta. Giulióék ekkor a tekintetes magyar bíróság igazságérzetére apellálva pert indítottak Hévíz polgárai ellen, hogy fizessék meg nekik a lebontott drinkbár értékét – három és fél millió forintot. A bíróság most is a jogkereső, becsületes állampolgár segítségére sietett, és Hévíz egyébként tisztes polgárait arra kötelezte, hogy fizessék meg Giuliónak az utolsó fillérig at a három és fél milliót.

A bírói ítélet jogosságát nem vonom kétségbe, régi focidrukker vagyok, tudom: gól az, amit a bíró gólnak ítél. Giuliót is megértem, az a drinkbár neki vitathatatlanul jár, így is elég bosszúsága volt abból, hogy a vagyonbevallásra megszabott határidőben a kérdőívet üresen kellett beadnia, hiszen a hévíziek álnoksága miatt akkoriban egyetlen drinkbárja sem volt.

En csak a szegény hévízieket sajnálom egy kicsit, akik ráadásul akkoriban még a tehót is megszavazták. Azon persze sokat vitatkoztak, hogy a befolyt pénzből játszóteret, nyugdíjas házat, óvodát, vagy gyógyszertárat építsenek-e, de ez a kérdés mostanra eldőlt.

Drinkbárt fognak építeni Giuliónak. Csekély vigasz, hogy ez a drinkbár már nem a védett területen lesz.

Trunkó Barnabás

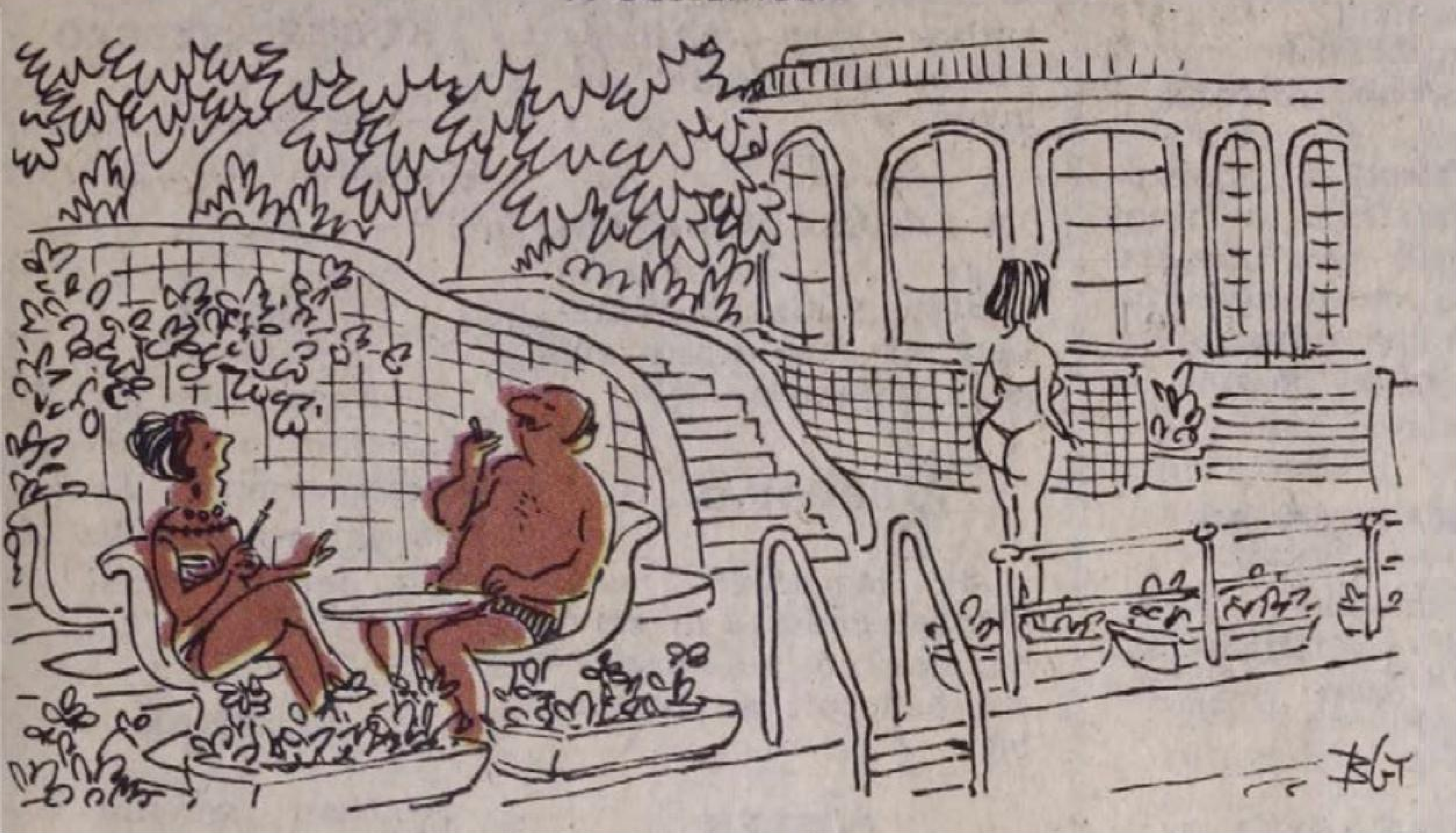


– Ideje, hogy legyen végre magyar autó, hogy legyen végre újabb százféle hiánycikk-alkatrész!

BRENNER GYÖRGY:

Itt és most...

A GELLERTBEN



– Jó, hogy az árakkal végre kirekesztették innen a sok munkást, parasztot meg értelmiségit.

VILMA NÉNI



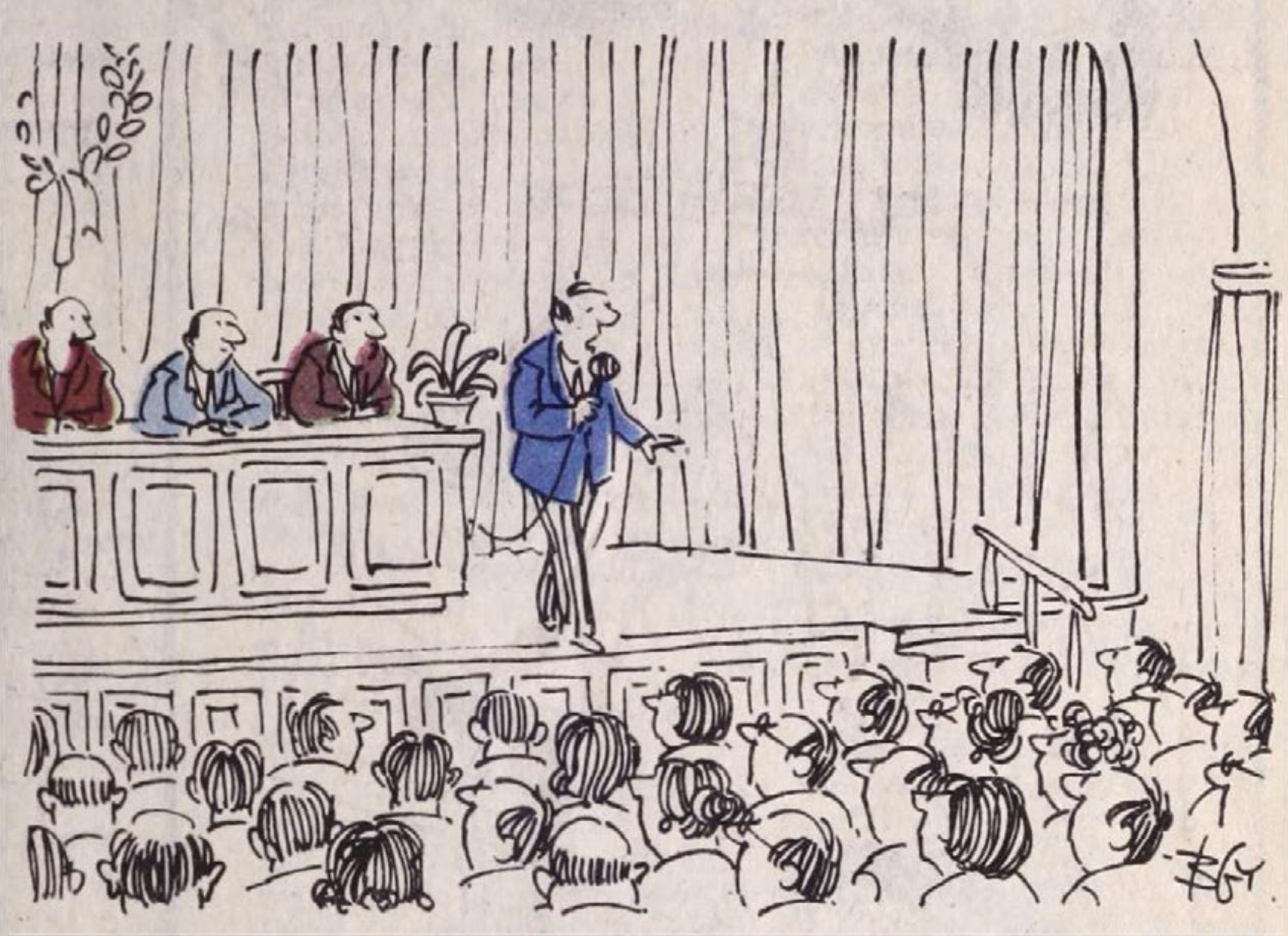
– Én már csak annak örülök, hogy legalább odafent nem tudják, milyen cudar a helyzet...!

AZ ÉLETSZINVONAL MEGŐRZÉSE



– Mi úgy élünk, mint eddig, aztán jövőre legfeljebb leülöm az adóhátralékot.

LIBERÁLIS IDŐK



– Szavazzuk meg, elvtársak, elénekeljük-e az Internacionálét...

Politikusok, tanuljatok történelmet



Hogy miért? Megvilágítom.

Teszem azt, te vagy kis kormányunk feje és tárgyalnod kell egy Nagy és Gazdag Ország miniszterelnökasszonyával. Kétoldalúan.

Akkor ugye sorfal van, piros lajbik vannak, medvebőrcsákók vannak, elcsinnadrattázzák előbb Kicsiny és Szerény Hazánk himnuszát, aztán a Nagy és Gazdag Országét, majd fotósok villognak, kamerák ketyerésznek, végül pedig kettesben maradsz Illető Nénivel.

Arra gondolsz, hogy napidíjad szánalmasan csekély s így rögtön a tárgyra térsz, mert minden perc drága.

— Asszonyom — mondod akármilyen nyelven —, nem gondolja, hogy illene szorosabbra fűzni kapcsolatainkat?

A partner erre megmutatja a fogait, holott, sehol már egy fotós és azt mondja:

— Úgy érti, hogy a mi kettőnkét? A magáét, meg az enyémet?

Mert Illető Néninek van humora, és ezt képes olykor a legfogcsikorgatóbb módon is közhírré tenni. Gyors egymásutánban háromszor lenyeled a nyelved és kétszer a gégefődet, lázasan kutatsz a memóriádban, mit is ír elő ilyen esetekre a protokoll, mert a hazáért mindent, de a hazát semmiért. Aztán felködlik benned, hogy Illető Néni csak mókának szánta, mert neked is van humorod, bár ez Kicsiny és Szerény Hazánk miniszterelnöki köreiben mindeddig nem volt általános.

— Hehe — mondod —, részemről a legnagyobb megtiszteltetés, bár az igazat megvallva momentán országaink kapcsolatának szorosabbra fűzésére gondoltam. Teszem azt gazdasági ... ipari ... kereskedelmi ... pénzügyi ... valutáris ... bankológiai és más hasonló síkokon.

Illető Néni erre átmegy komolyba, mert azért kapja a fizetését és azt mondja:

— Nézze, jó uram. Mi tüzetesen áttanulmányoztuk az önök helyzetét. Tanulmányaink alapján korántsem lehetünk bizonyosak abban, hogy a jelen tárgyalásokból származó előnyök kölcsönösek lehetnének. És akkor még roppant szőrmentén fogalmaztam. Az önök gazdasági élete lerobbant, romlik a cserearány, külföldi kölcsöneiket külföldi kölcsönökkel törlesztik, késik a szerkezetátalakítás, ingatag a versenyképesség ... hadd ne mondjam tovább ...

Namost, ha nem tanultál történelmet, máris beharapod a szádat, reszkető térdekkel botorkálsz a vészkijárat felé és buzgón túráztatod az agyadat, melyik más Nagy és Gazdag Országot keresd fel gondjaiddal.

Ám, ha történelmet tanultál, akkor az eszmecsere jelen pontján kacagva csapsz a combodra és dévaj derűvel mondod:

— Igazán? Hogy oda ne rohanjak. Na nézdcsak, ki mondja a verébnek, hogy nagyfejű?

Illető Néni erre olyasmit érez, amihez foghatót még soha. Megrendül az önbizalma. Sőt, tétova lesz.

— Hogy ... hogy tetszik ezt érteni kérem szépen?

És akkor te már nyeregben vagy, mint Párducos Árpád. Az abszolút történelmi fölény csúcsairól kezded sorolni ...

Hogy Rút Roland uralkodásának idején ez a Nagy és Gazdag Ország is Toprongyos és Földhözragadt Kis Krecli volt, a benszülöttek pléhbögréket csörgetve várták a parton a ruritán hódítókat, miközben szemérmüket csupán egyetlen szutykos mutatóujjal takarták. És, hogy Rozzant, vagy Pribék Vilmos az énekes koldus lábáról lopta le a fuszeklit, hogy fakéregből süttethessen kalácsot az Ordas, vagy Szakadt Annával való lakadaréjára. És, hogy ...

Ennyi elég is lesz.

Illető Néni akvamarin szemébe már rég könnyek szöktek, sőt, az is lehet, hogy feltörő zokogását nyeldesve borul a válladra és azt mondja:

— Uram, te felnyitottad a szememet. Mondd, óh mondd hát minő hosszú lejáratú és kamatmentes kölcsönnel siethetnél szegény honom megsegélyezésére ..

Izé ...

Politikusok, mégse tanuljatok történelmet!

Peterdi Pál

SAJDIK FERENC:

ILLETÉKTELENEK NYILATKOZNAK

MIT CSINÁL AZ ÁLLAM A MEGNÖVEKEDETT BEVÉTELLEL?



SZILÁNKOK

SPÓROLÓS

— Hozzon egy adag hal nélküli szálkát.

RITKA TALÁLKOZÁSOK

— Ebben a presszóban beszéltünk meg egy találkozót az anyámmal és most nem tudom, hogy a huszonkét hölgy közül melyik az anyám.

GRATULÁCIÓ

— Gratulálok. Ezekkel a kötélízmokkal milyen szép verseket tud írni!

GARANCIA

— Meddig érvényes a garancia erre az árura?
— Amíg ki nem lép vele az üzletből.

TÍPUS

Van aki meztelenül is elegáns.

SZERÉNYSÉG

— Nincs mire nagyképűnek lennünk. Egyik ember sem tökéletes. Persze én kivétel vagyok.

A SEBÉSZ NOTESZE

Holnap tízkor műtétem van. De sajnos engem műtenek.

BEUGRÁS

A jegyszedő néni megbetegedett, a színház kitűnő jellemszínésze beugrott a szerepébe.

PÓTLÉK

— A fizetését nem tudom felemelni, kolléga, de igyuk meg a pertut.

ROSSZ HÁZASSÁG

— 50 éves vagyok. Feleségül vettem egy 20 éves nőt. De az az igazság, hogy a 17 éveseket szeretem.

KÜLÖNC SZERZŐ

— Az új zongorakompozíciómat 11 ujjra írtam.

ÖRÖM

— Nagy öröm ért. Elvesztettem az emlékezőtehetségemet. Semmi sem jut eszembe az elmúlt hatvan évből.

MOZIBAN

— Nem cserélne velem helyet? Talán abból a székből jobb a film.

Galambos Szilveszter





— Tegyük fel, hogy egy anyának 6 gyereke és 10 almája van. Ezeket egyenlően akarja elosztani a gyermekek között — mit csinál? — kérdezi a tanító néni.
— Almapürét — válaszol Péter.

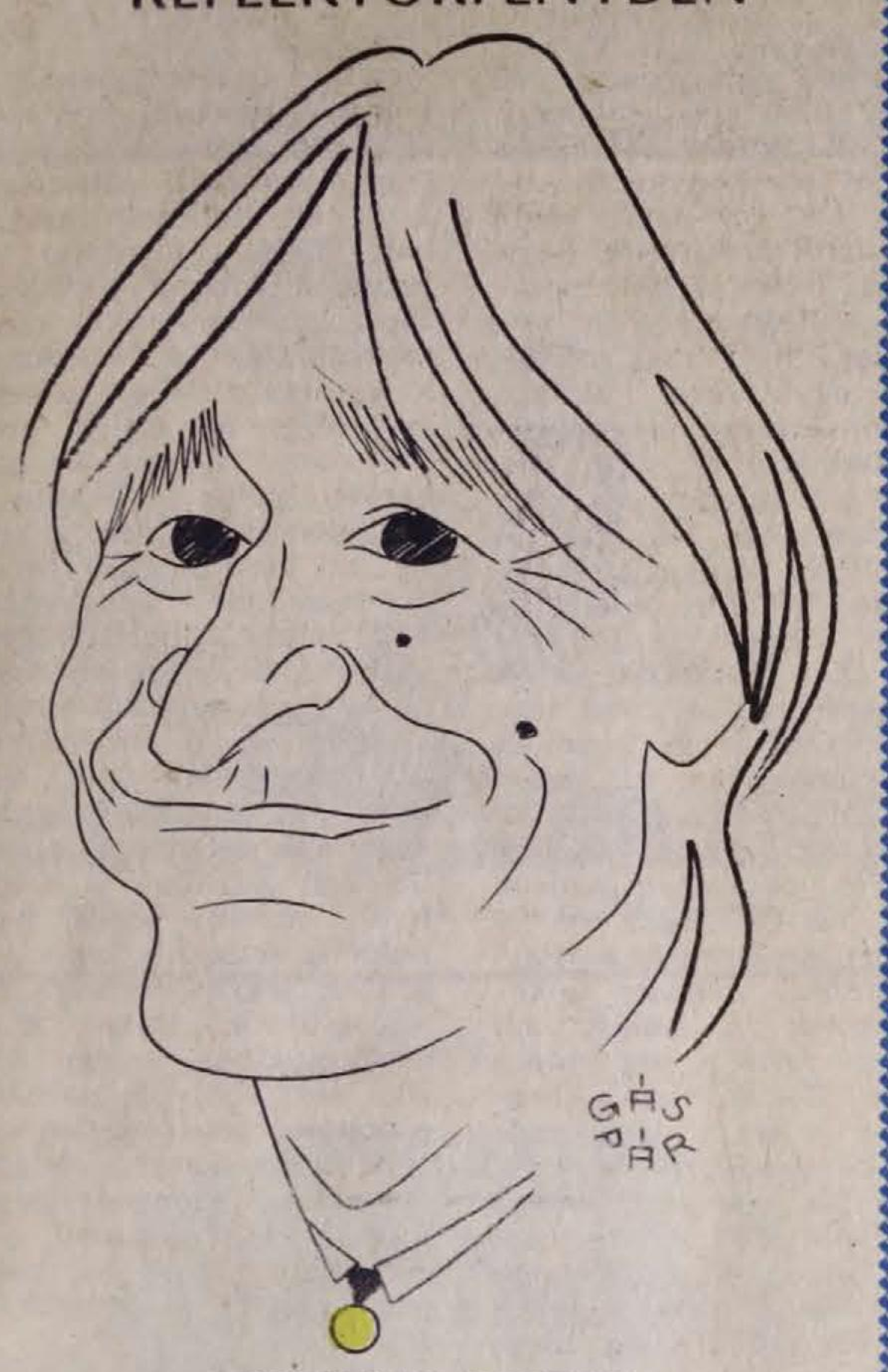


— Egy gombóc az államé!

LÓGVA HAGYTÁK



REFLEKTORFÉNYBEN



CSERHALMI GYÖRGY,

aki május elseje és számtalan nagyszerű alakítás alkalmából SZOT-díjat kapott. Ebben az esetben érvényesült az alapvető kritérium: megfelelő díjat a megfelelő helyre.

ÉPITŐANYAG-HIÁNY



VIGASZOD: A VÉGTELEN

– RELATIVISTA SZÓZAT –



Illő komolysággal vegyétek szóim.

Jó az Úr, mert adta vala Einsteint. Nélküle úgy kóvályognátok, mint szociális tervezetek a valóság és a lehetőségek között. És jönne Nagy Sándor a SZOT-ból és jönne Medgyessy Péter. És igen nagy volna az ő fejüknek vakarása.

Mert Einstein nélkül itt állnátok nyakig a széles horizonton: és Keleten nyugodna a remény és Nyugaton kelne az átkozott imperializmus gyönyörű végvonaglása. És jönne problémáitok kiküszöbölésére háromezer közgazdász megint, és már libátok sem volna — pedig még annyi, de annyi ötlet lenne kis turáni koponyájukban. És jönne Nyers és jönnének még nyersebb dolgok, mint eddig. És fényes szerdák után mindig a következő nap jönne — *mindig.* És menne már az Árhivatal, ahová tud, és jönne a Bérhivatalból Halmos Csaba: de nem övé a hatalom — és kié az ország?

És így menne ez időtök teljességéig: ígéret után álom, álom után ígéret — és eljönne a minden ígéretek földje és orrotok lenne tőle fokhagymás, ha éppen lehet kapni. És visszasírnátok az időt, amikor csak nyakig ültetek a tájékoztatásban, mert bizony fületeken folyna már az be.

Hallgassatok tovább is komolyan.

De eljött Einstein és elhozá a világ vigaszát, *a végtelent.* Ragyogjon ezért orcátok és vegyetek államkölcsönt nyolcszázalékos kamatra, bár az infláció bevallottan tizenöt *százalékos* legyen, és ne legyen több.

Mert ha minden dolog, így a világ egésze is végtelen, úgy végtelen számú Napok mellett létezik a földi élethez hasonló emberi értelmetlenség — végtelen Föld, végtelen számú bajokkal. És minő végtelen bajokkal!

Értitek-e már, miért kell hálát zsolozsmáznotok?

Háborogtok az adórendszer elkapkodásából eredő problémák miatt: hogy okosabb lett volna egy Kupánál több bölcsességet szívni a megfontoltság kútjánál? Tudjátok meg botor lelkek, hogy a Béta csillagkép irányába haladva innen négyezer kvadrtrillió fényévre egy bolygón két hét alatt találták ki és vezették be a szját, az áfát és az ufót is. Hogy még a visszaesésük is visszaesett, nem csupán a termelés, a szolgáltatás és minden más életjelenség. És ők még örülhettek: mert tőlük potom harmincmillió fényévre gyenge fél óra alatt gondoltak ki és valósították meg minden olyan intézkedést, ami az ott élők bőrét pőrévé tette. És olyan intézkedéseket is kigondoltak, melyeket egyáltalán senki sem gondolt ki. Ott. És az érintetteknek még áldást is kellett rebegni ezért, a hatóságok szent neve hallatára. És aki nem rebegett elég szépen, azt úgy... na hagyjuk.

Csak komolyan, csak komolyan.

Panaszkodtok, hogy a rendeletek keresztbe tesznek egymásnak, s így mindennik determinált? Hogy a kormányhivatalok egyik balkeze nem tudja, mit csinál a másik kilencvenkilenc baljuk? Verjétek örömötökben földhöz a kalapotokat, hogy nem azon a bolygón éltek, ahol mindenki jobb kezével törli ki szeméből a röhögés könnyeit, valahányszor a Dadogó Harsona ujjongva közli, hogy teszem azt a tökéletes tejbeporzás szabad és független piaci árrendszerének kialakulása érdekében illetékesek a meglévő háromezer-huszonkét előíráshoz a héten még negyvennyolc újabb kötelező iránymutatást és százhárom megkerülhetetlen intézkedést hoztak.

Még ne nevessetek.

Emlegetitek a grószmuttert, mert illetékes helyen tíz perc alatt meg tudták változtatni az idegenforgalom érdekei miatt a rettenetes-szigorú és változtathatatlannak hirdetett forgalmiadó törvény előírásait: de a gyerekruhák árának dolgában addig szavazgatnak, hogy mire a gyerekek kapnak ebből valamit, már az öregek otthonába kell átutalni nekik. Hát tudjátok meg, féleszű banda, hogy pontosan a már említett Béta csillagkép közepében van az a bolygó, melyen éppen 222 millió éve tanakodnak és vitáznak, hogy...

Mit dadog szörnyű szátok, szegény szerencsétleneknek?! Hogy ne csak a Béta irányába... hogy tekintsünk olykor az Alfa, a Gamma meg az Omega felé is? Hogy ott... na, elég. ELÉG!

Ezt nem lehet.

Olyan még nem volt nálunk, hogy valamilyen ügyben többfelé is tekintsenek, akiknek látni kell.

Most röhögjetek.

Várkonyi Mihály

KISIPAROS-BÚCSÚZTATÓ

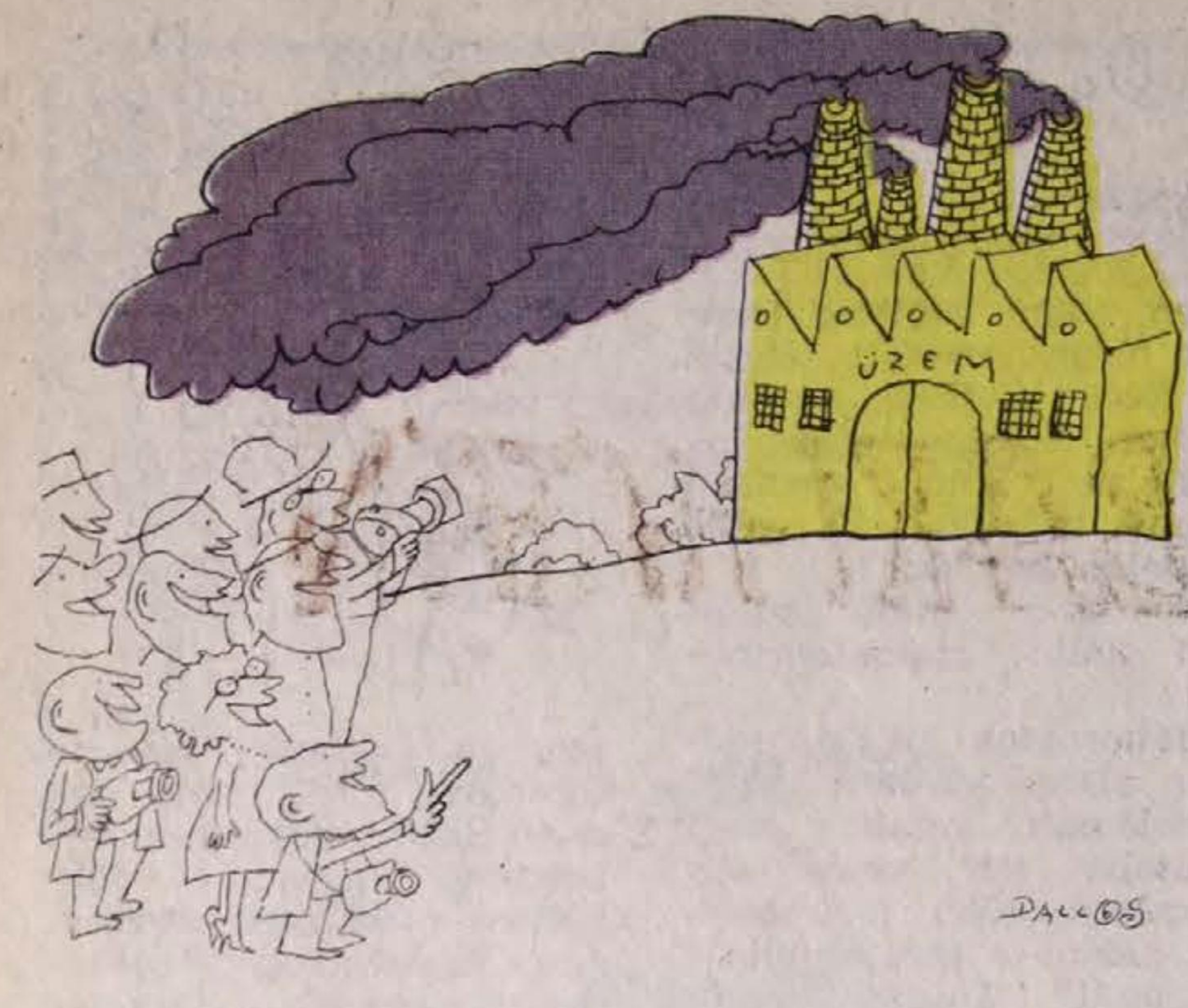


– Az állami szektorba vonulásod alkalmából...



Külföldi szakvélemény: veszélyesen sokat dolgozunk

HAZAI VÉLEMÉNY: VESZÉLYESEN KEVESET KERESÜNK

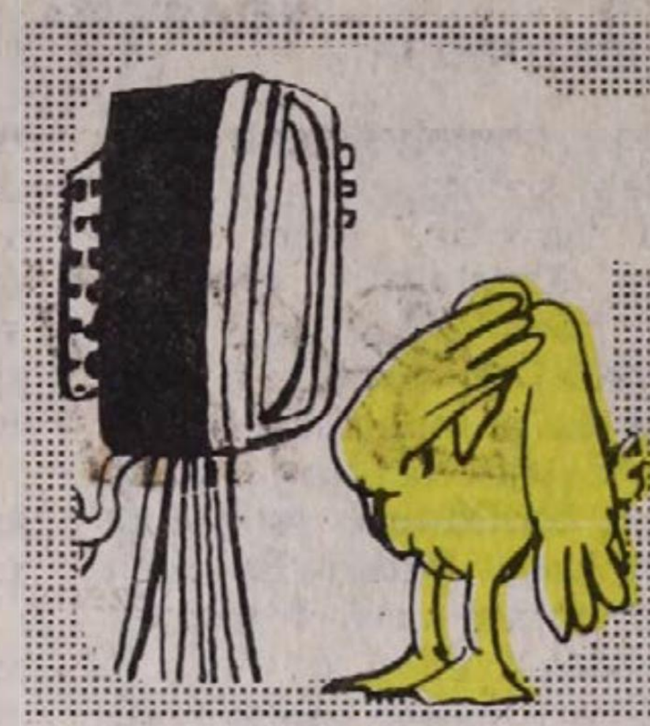


– Ez egy magyar csoda! Húsz éve ráfizetéses!

ÜZLETI SZELLEM



JÓEMBEREK VAGYUNK



Sok jóember kis helyen is elfér, abban az aprócska dobozban pedig, amelyet a művelt világ csökönyösen televíziókészüléknek nevez, valósággal nyüzsögnek a jóemberek. Legalábbis így volt ez május első hetében, amikor — talán Anyák Napja miatt — szinte mindenkiről kiderült, hogy vagy nagyon jóember, vagy ha nem is nagyon jó, távolról sem annyira gonosz és elvetemült, mint amilyennek kezdetben látszott.

Amikor például a Szomszédok Böhm ura megbetegedett, Sümegi, ez az ellenszenves, anyaszomorító operaénekes hirtelen kijelentette, hogy ő szereti Böhm bácsit, csak korábban ezt nem volt alkalma kimutatni. A tantestületben pedig, ahol az a csúnyaszájú, undok tornatanárnő szokta szekálni a mi drága Vágásinénkat, kiderült az igazság: Vilmácska, az utálatos tornatanerő tulajdonképpen nem is rossz, csak nehéz az élete. Férje egy éve Szíriában dolgozik, miközben ő itthon birkózik a két gyerekkel, s ki tudja, mikor látott utoljára medicinlabdát, vagy páros karkörzést.

Akinek pedig ennyi jóember nem elég, az nézze meg az immár SZOT-díjasként tevékenykedő Ablakot. Ők, sok egyéb mellett, arról is híresek, hogy hétről hétre több jóembert mutatnak be a nézőknek, mint más műsorok együttvéve. Ezúttal Bölöni András *nevével* ismerkedhettünk meg, aki azzal a meglepetéssel kedveskedett egy számára ismeretlen hölgynek, hogy minden előzetes bejelentés nélkül bejelentkezett a lakásába. A hatóság — ők is jóemberek — most természetesen a vétlen hölgytől várja el, hogy bebizonyítsa: azt sem tudja, ki az a Bölöni András, aki most papíron nála lakik. „Akár én is bejelentkezhetnék a Parlamentbe!" mondta elkeseredetten a hölgy, ám ebben feltehetőleg nincs igaza. Hiszen, ha a kormány hozzájárulása nélkül bejelentkezne a Parlamentbe, olyan lavinát indítana el, melyet tán még azok sem tudnának megállítani, akik a gyermekruhák idei árát megállapították. Ki merné megjósolni, hányan követnék az elkeseredett hölgy példáját, s jelentkeznének be különböző középületekbe, múzeumokba, vagy éppen az Állatkertbe? Amilyen sok jóember van közöttünk, bizonyára olyan is akadna, aki egyenesen egy belvárosi parkolóházba jelentkezne be.

Ez utóbbi témával vagyis a parkolással a Hét és az Ablak is foglalkozott. Jelenleg, vagyis néhány nappal május 14-e után, ugyanis az a helyzet, hogy a belvárosba bejelentkezni lehet, de behajtani nem. Az sajnos nem derült ki e valóságfeltáró riportokból, hány jóember talál majd kiskapukat e rendelet kijátszására, ám a tanács illetékese szemmel láthatóan bízik az emberek jóságában, mert kijelentette: a belváros állapota közügy, ezért kér mindenkit, hogy tartózkodjék a kiskapuk keresésétől. Még szerencse, hogy az Ablak nem állt meg a parkolásnál, tovább ment, egyenesen a parkolóórákig, ahol feltette a kérdést: mi lesz a Belvárosban fölöslegessé váló parkolóórákkal? Mert valljuk be, néhány ezer parkolóóra most — természetesen csak átmenetileg — fölöslegessé válik. Vége a teljes foglalkoztatás euforikus örömének, szembe kell néznünk a ténnyel: néhány ezer parkolóóra munkát keres. Jó órában legyen mondva, átképzésükről már most gondoskodnak, s úgy hírlik, sokukból jegyárusító automata lesz, esetleg telefonfülke, vagy a felépítendő új Nemzeti Színháznál hasznosulnak — ők jelzik majd, ha valakinek lejárt a színházbérlete.

Május második vasárnapján egyébként valódi szenzációval is szolgált a televízió. Hivatalosan is bejelentették, amit sokan már régebben is sejtettünk, hogy a televízió feltalálásában mi, magyarok megelőztük a világot. Egy bizonyos Mihály Dénes ugyanis már 1928 májusában megalkotta azt a távolba látó gépet, melynek segítségével sikerült Berlinből Budapestre ellátnia.

Bármennyire is távolba látó ember volt Mihály Dénes, azt még ő sem láthatta előre, hogy hatvan évvel később, milyen sok jóember képes összeseregleni a képernyőn.

Föld S. Péter

FOTÓSAROK

KIRAKAT–LERAKAT

Jól néznénk ki, ha már benézni se lenne érdemes! Szerencsére azonban ettől nem kell tartanunk.

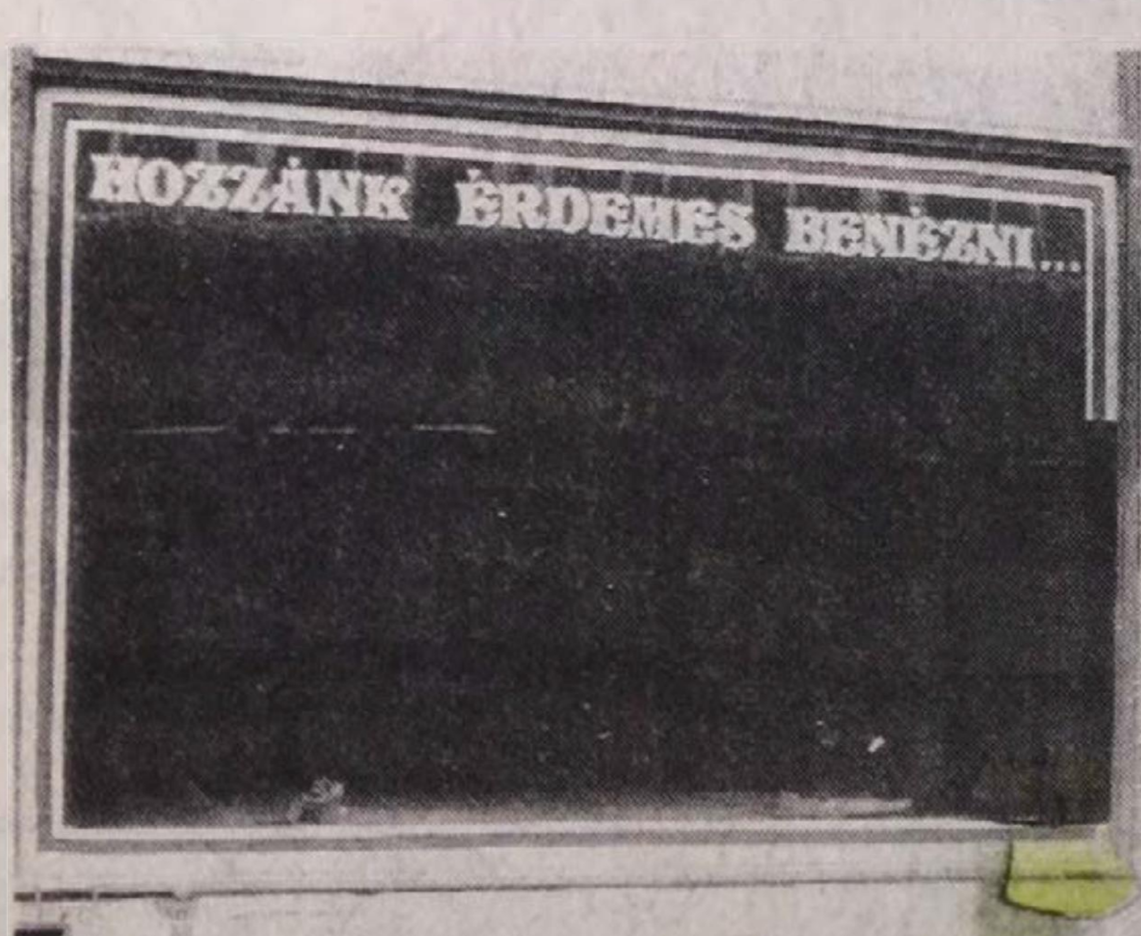
Elég egy pillantást vetnünk az ínycsiklandó kirakatra, s elmondhatjuk: ide se néztünk be hiába!

A kirakat egyik szélén dokumentum-értékű papírgalacsin látható — régészek a megmondhatói, hogy ez a gyűrési technika csupán a huszadik századi magyarokra, valamint a régi ujgurokra jellemző. Sehol a világon, senki más így nem gyűr!

Egyéb érdekesség híján a háttérben csendben megbúvó sötét motívumra hívnánk még föl a figyelmet. Bár lényegében véve semmiféle jelentősége nincs, a kirakat összképe szempontjából mégiscsak figyelemre méltó.

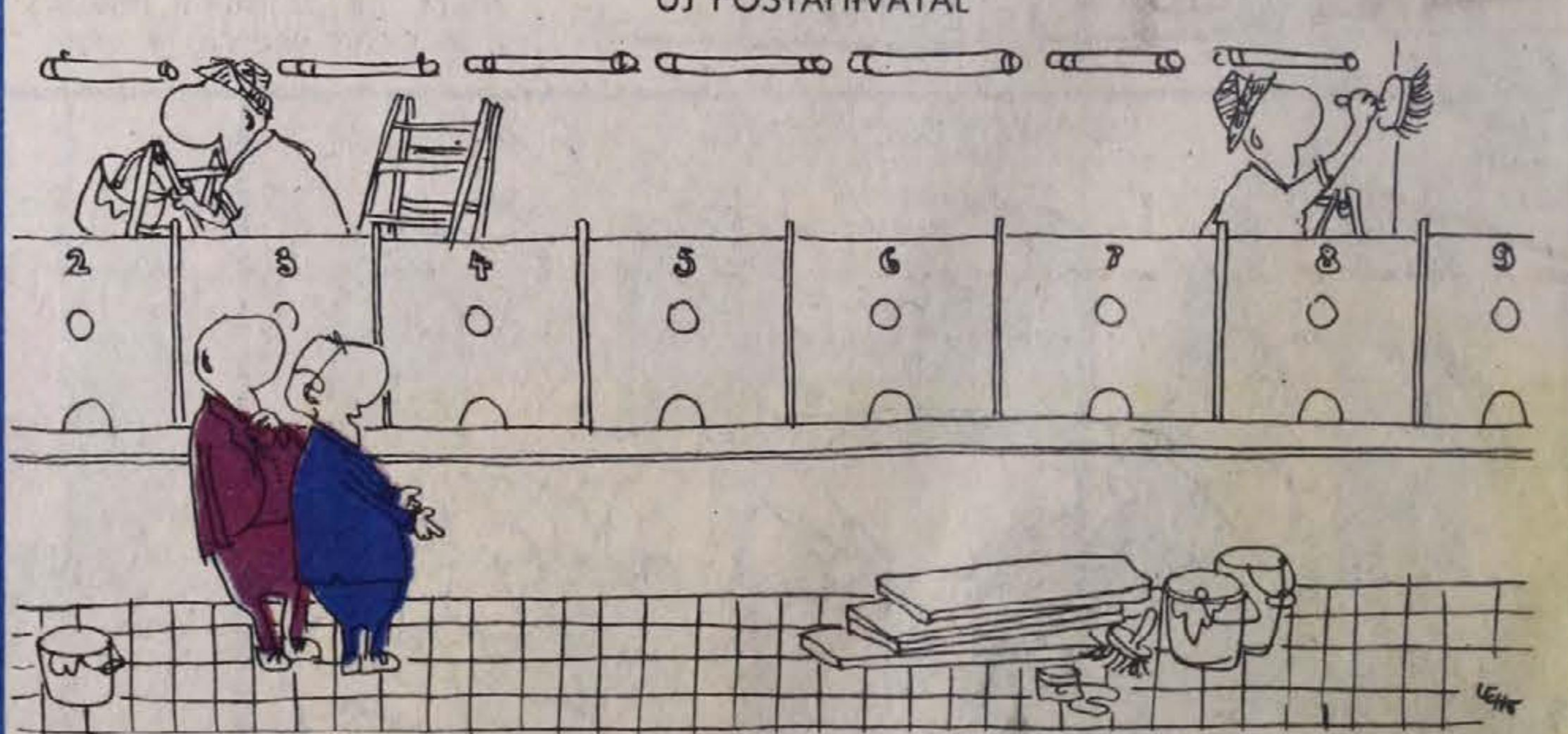
Szép ez a kirakat. Ha megfelelő szögben nézzük, nemcsak az üveglap mögötti világot, de magunkat is megláthatjuk benne.

efespé



(Szabados György felvétele)

ÚJ POSTAHIVATAL



– Miért lenne nagy? Tudja, mekkora tumultus lesz itt, amikor csak egy ablakot tartunk nyitva?!

Eredményes volt a fásítási hónap

TÖBBEN ELFÁSULTAK

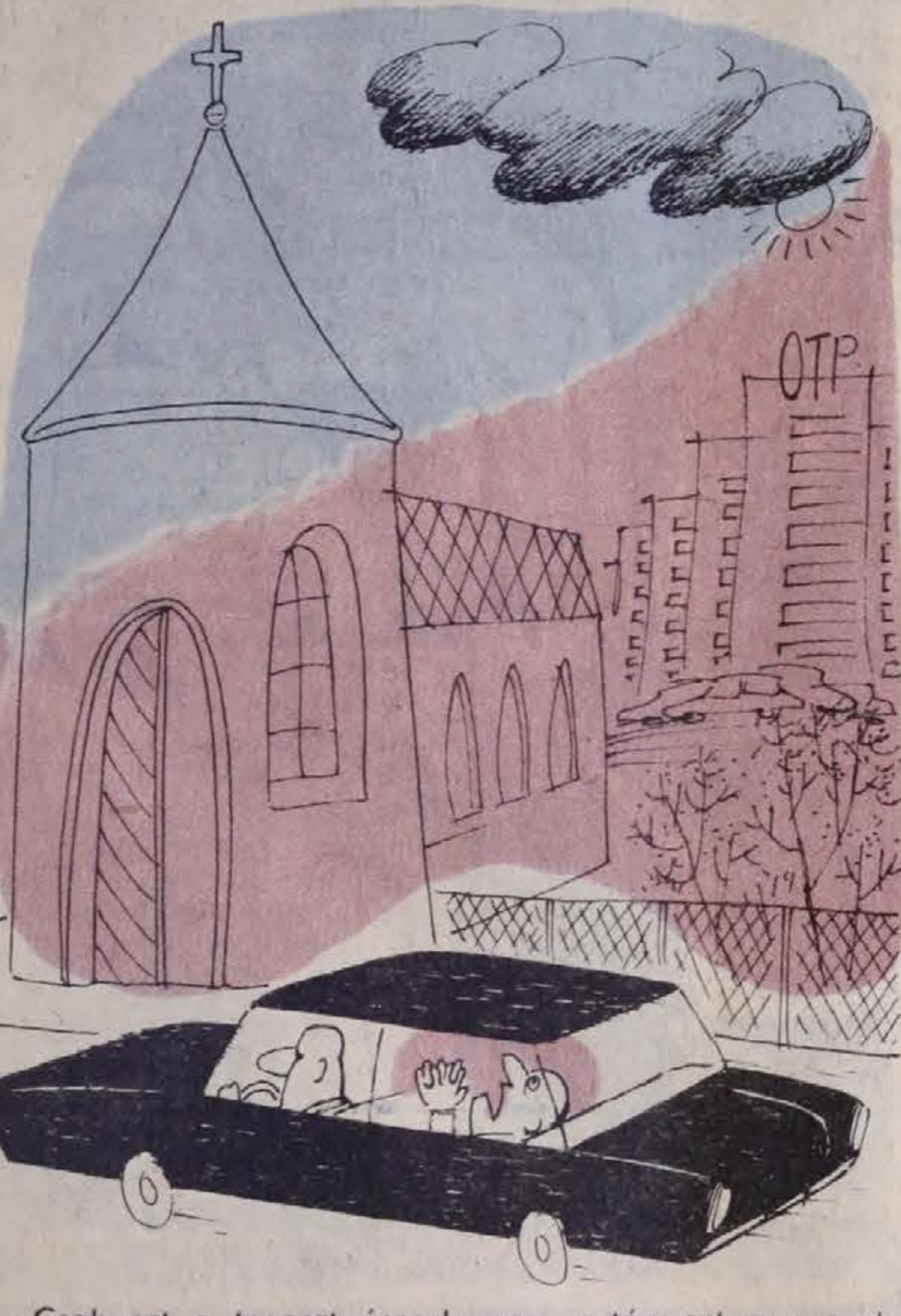
Brit—magyar közös vállalatok alakulnak

ISTEN ÓVJA ANGLIÁT...



– Én adócsaló voltam. – Én meg adószakértő.

FOHÁSZ



– Csak ezt a tavaszt ússzuk meg, aztán ezt a nyarat, ezt az őszt, és ezt a telet is!...

BAKI BAKI-HÁTÁN

Mondat a Filatéliai Szemléből: *„Lépésről lépésre kell haladnunk, de egyszerre több lépést is meg kell tennünk."* Kérdésem: eszerint most hány lépésenkint kell haladnunk?

*

Bogdanov 1908-ban írt *Vörös bolygó* című regényében *„először közlekednek a súlytalanság állapotában"* — legalábbis a Magyar Hírlap cikkírója szerint.

Fájdalom, ki kell ábrándítanom kedves kollégámat: a súlytalanság állapotában először nem Bogdanovnál közlekedtek, hanem már *280 évvel korábban*, Keplernél, a tudósnak egy Hold-utazást leíró könyvében.

*

„Goethe talán leghíresebb versével" foglalkozik a Népszabadság cikkírója, s mint közli, *„A minden ormon csend ül... című versről van szó."*

Hm. Goethének talán leghíresebb versének talán illenék tudni a címét: *Wanderers Nachtlied*, azaz Vándor éji dala.

*

Egy mai magyar regény 25. oldalán közlik velünk, hogy egy bizonyos Chiarini nevű úr elhalálozott. Ehhez képest az illető a mű 76. oldalától kezdve igen jó egészségnek örvend, sőt meglehetősen sokat beszél is. A titok nyitjára a 88. oldalon bukkantam rá: „végigvonultak Itálián, rombolva-gyújtogatva, *fogukat otthagyva, összeszorított szájjal*"...

No igen. Olyan szerzőnél, akinél a fogukat otthagyók is vonulnak, mit sem számít, halott-e valaki, avagy nem. Csak azt az egyet magyarázza meg nekem valaki, aki érti, hogy miként lehet a fogakat összeszorított szájjal hagyni ott...

*

Tűzesetről számol be a Magyar Nemzet, s arról, hogy amikor a *„06-ot"* tárcsázták, a tűzoltók nyomban a helyszínre siettek.

Lám, mire jó a sok téves kapcsolás. Az ember csak könnyedén föltárcsázza a 06-ot, s máris indulnak a fecskendőskocsik — *a 05-ről*...

*

Eddig 976-an kapták meg *„az első világháborúban dolgozó svéd ápolónőről, Florence Nightingale-ről"* elnevezett díjat — olvasható a Magyar Hírlapban.

Egy díjat a szerkesztő bácsi is megérdemelne. Tudniillik Florence Nightingale csakugyan ápolónő volt (idáig stimmel), de nem az első világháborúban, amelyet — 1910-ben bekövetkezett halála miatt — már meg sem ért, hanem a *krími* háborúban (1854—1856). Mégpedig nem svéd, hanem *angol* ápolónőként.

*

Magyar Nemzet: „A katonai szállítás*ok* a két kormány között évtizedek óta fennálló szerződések alapján történ*ik*." Magyar Hírlap: „A megjelent írások *zöme* a valóságnak csak egy kis szeletét ábrázol*ták*."

Lassan ott tartunk, feleim, hogy a megjelenő írások zömében nyoma sincs alany és állítmány egyeztetésének.

*

Magyar Nemzet, sportrovat. Terítéken a vízilabda: „A fő gond továbbra is az-zal van, hogy rendet teremtsenek »a fejekben«, felszámolják a válogatott munkáját nem *mindig* segítő uszodai légkört."

Világos, nemde: a rossz légkör nem mindig segíti a válogatott munkáját, csak néha. Csupán az nem világos, hogy ezek után milyen fejekben is kéne rendet teremteni.

Tímár György

KORSZERŰTLEN TÍPUS



CSARNOKTŰZ UTÁN



– A Úr nem nézhette tovább ezeket az istentelen árakat...



– Feladná ezt a részünkre? Hadd kapjunk mi is egy levelet!



. . . a nyolcvanas években elkövetett hibákért.



– Az ezredfordulóra megoldott lakásproblémát . . .



– Ki beszél itt borítékról . . .?



– Csúszópénzekből építettem! . . .



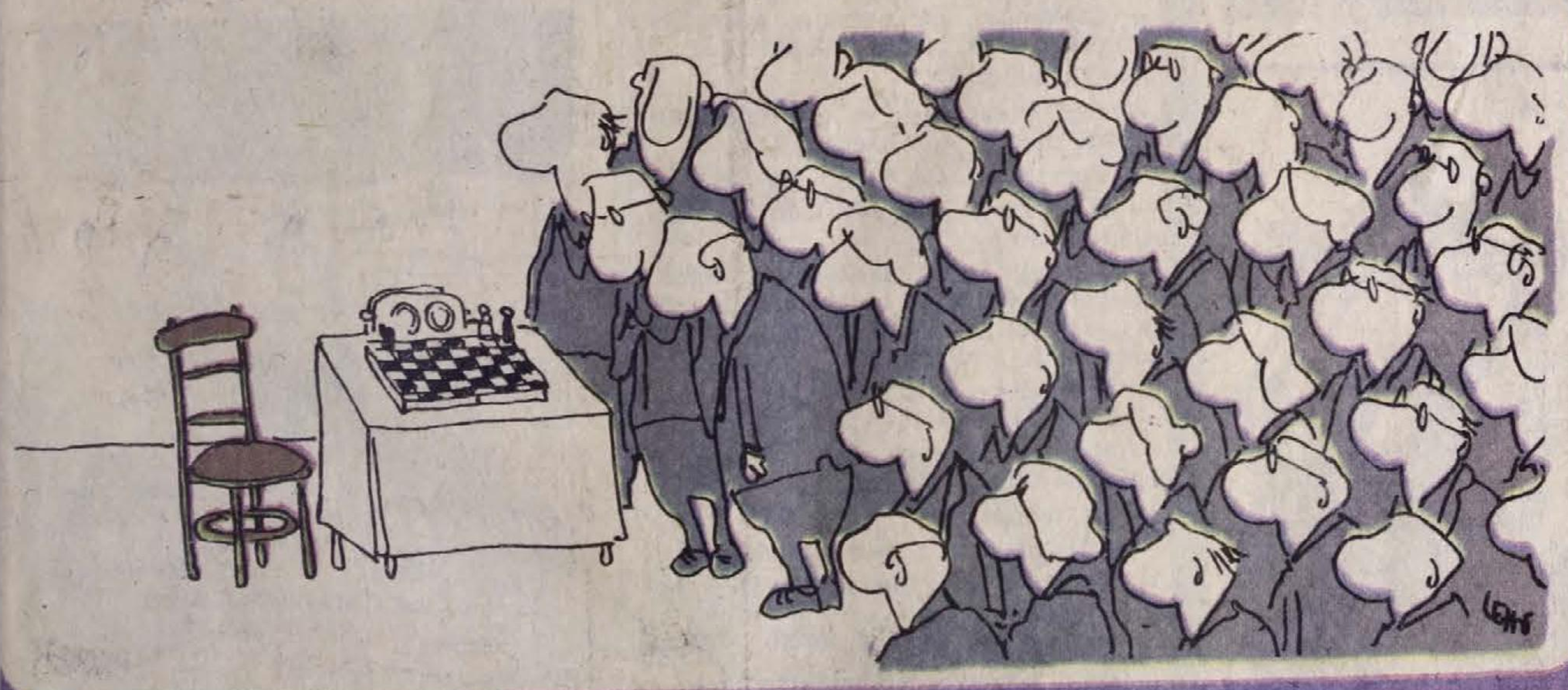
BORÍTÉKOLJUK...



LESZNEK SZEMÉLYI VÁLTOZÁSOK



BORITÉKOLT LÉPÉS

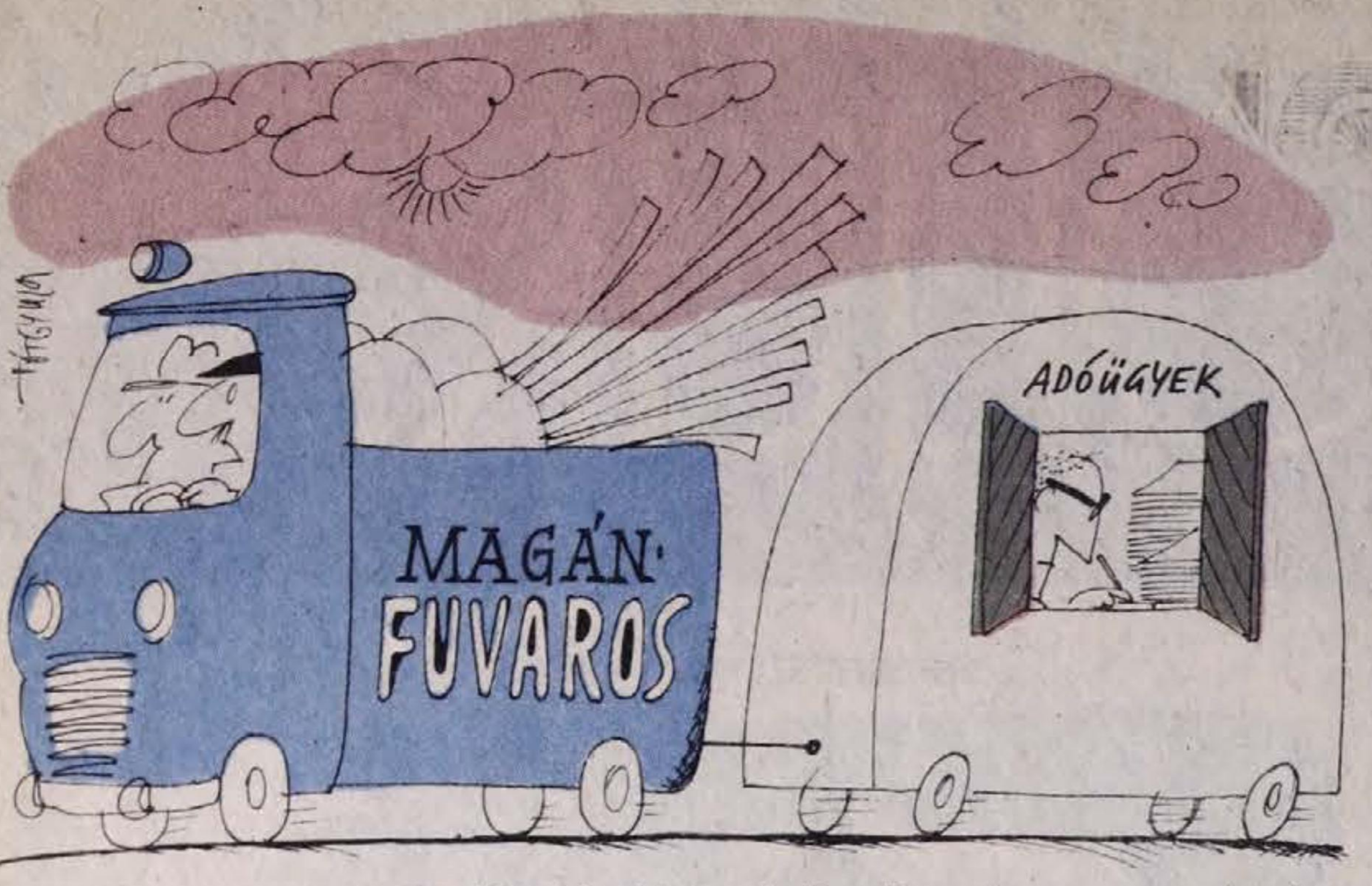




– Az egyikben a kitüntetése, a másikban a felmentése van.



– Szörnyű, milyen rosszul hazudik a gyerek, nem viszi majd semmire...!



– Felvettem egy közgazdászt, hadd vacakoljon ő ezzel a rengeteg papírmunkával! ...

PROGRAM MINDIG VAN



– Elvtársak, a vas és acél országa helyett legyünk az ész és gógyi országa! ...



NEM KÓTÁBLA



HOGYAN VESZTETTEM EL...

A könyvkiadó igazgatójához berobban egy feltűnően csinos, fekete hajú, ifjú hölgy:

— Igazgató úr, írtam egy könyvet!

Mi a témája?

— A szex.

Az igazgató legyint:

— Tudja, hányan írtak erről a témáról? Lassan már az egész ország beszéli, hogy ki kivel, mikor és hol.

— Csakhogy én nem a szexuális életemről írtam ... Sőt, ellenkezőleg ...

— Ellenkezőleg?

— Azt írtam meg, hogy miképpen őriztem meg a szüzességemet.

— Ugratni akar?

— Ha akarja, megesküszöm az ártatlanságomra ...

— Jó, elhiszem. Érdekel a téma. Valóban izgalmas olvasmány, hogy egy ilyen csinos lány, hogyan tudott ellenállni a férfiaknak.

— Száz szeretőt is tarthattam volna. De én valamennyit visszautasítottam.

— Nos, kisasszony, egy feltétellel megjelentetem a könyvét.

— Mi lenne az?

— Adja nekem a szüzességét.

— Rendben van, de nekem is van egy feltételem ...

— Hallgatom!

— Ha a következő kötetemben megírhatom, hogyan vesztettem el ...

Kemény György

CSÖKKENTETT BERUHÁZÁS



HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Még mindig hideg zuhanyt veszel reggelente?

— Nem, már abbahagytam, hogy időt takarítsak meg.

— De hiszen az csak pár perc!

— Igen, de mindig legalább fél óra kellett, amíg rászántam magam.

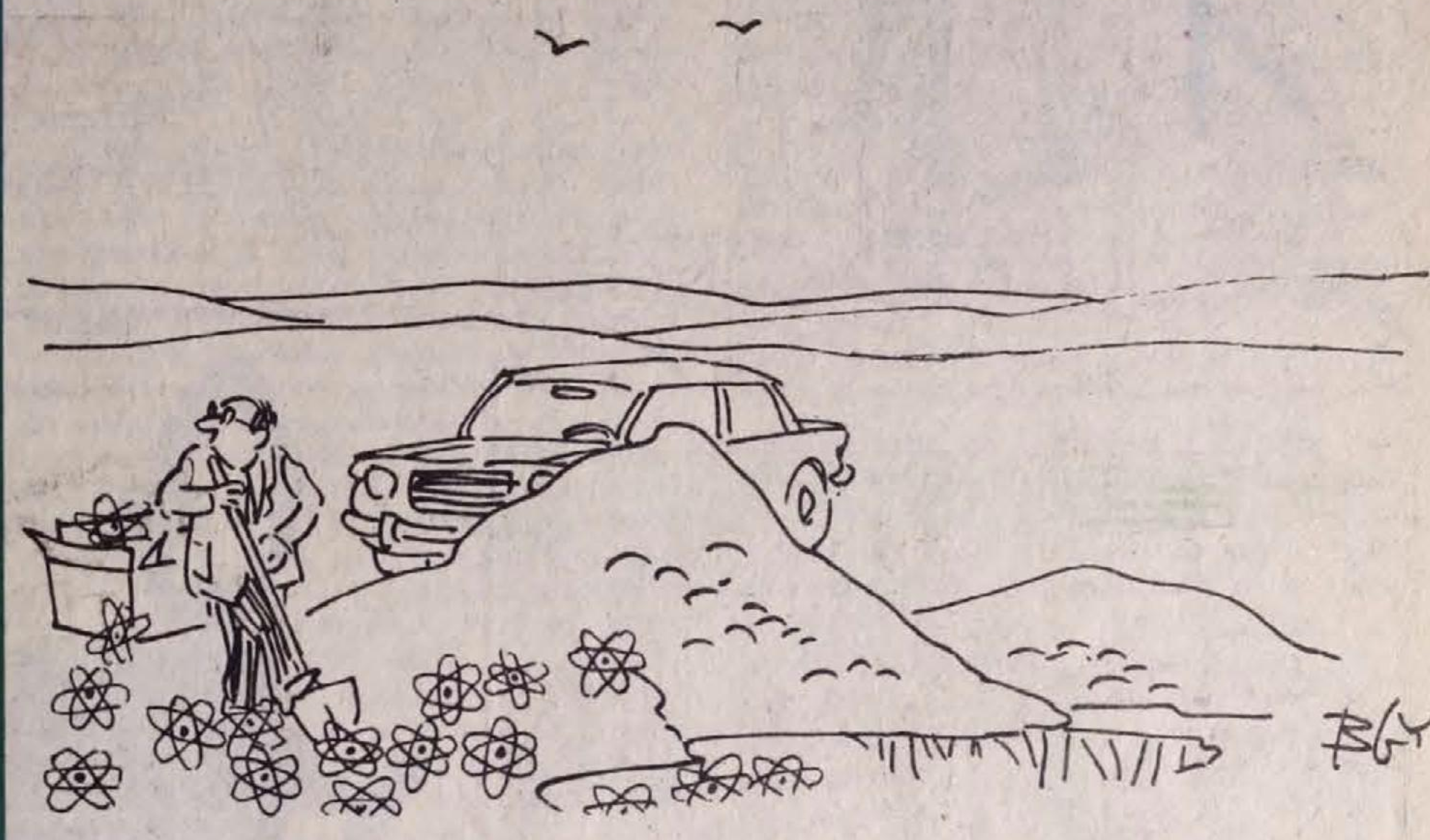




– Hidd el, Marco Polo, lesznek majd gazdag országok, amelyek még a WC-papírt is innen hozatják.

ÉRTELMISÉGI



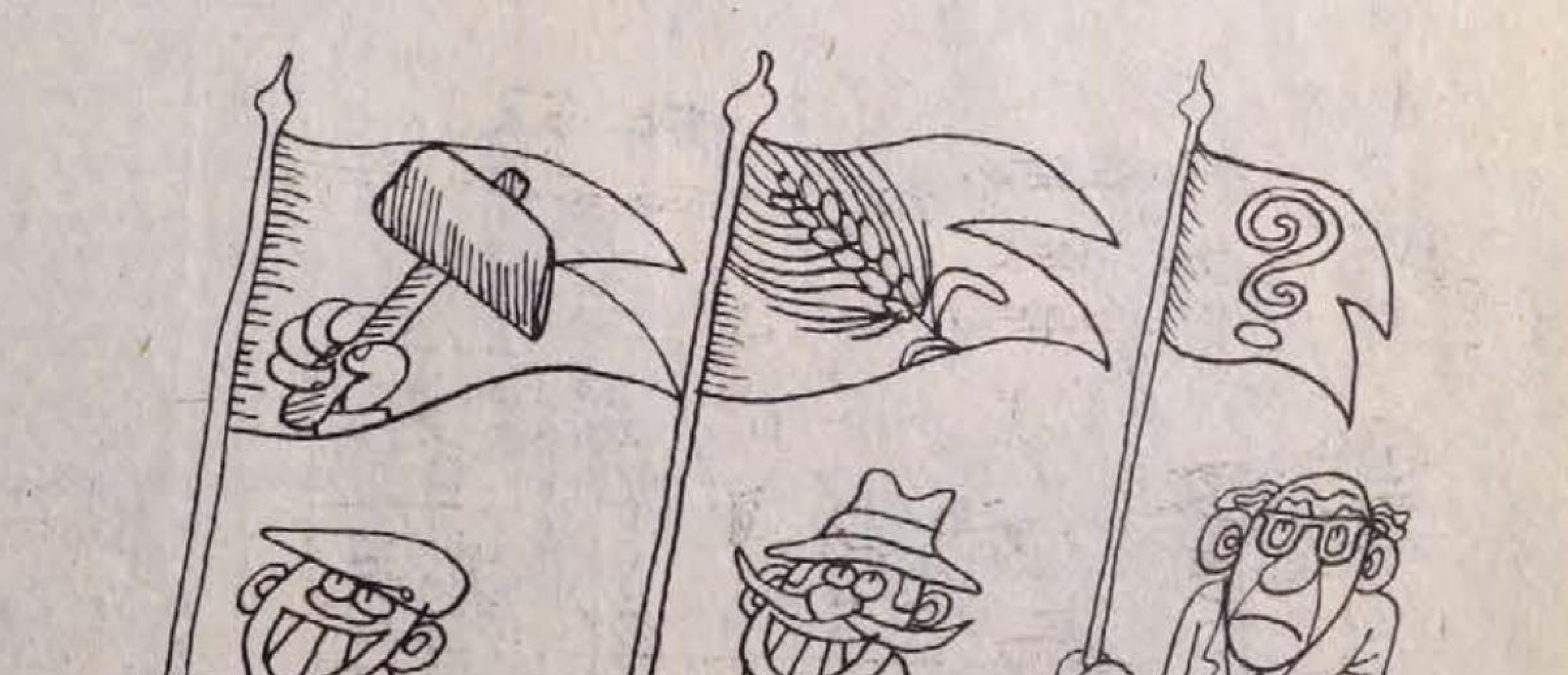


DUNAI
HEGEDŰS,
BRENNER,
LEHOCZKI,
SAJDIK,
DALLOS,
FÜLÖP









A GYÓNÁS IDEJE



– Magnóra mondtam az adóbevallásomat, arra kérek feloldozást.



– Unom már, hogy minden évben ránk törnek a maratoni futók...



– ... és tönkretettem három gyárat



– Megmondtam, hogy ne bámuld örökké a műholdas adást!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy férfi a temetőben egy sírkő előtt zokog keservesen.
– Hogy miért kellett ily korán eltávoznod az élők sorából? Miért mentél el ilyen fiatalon?!
Távolabbról két járókelő figyeli.
– Kit sirat ez a szegény ember?
– A felesége előző férjét...

7 TÖRPE

Kérjük T. Ügyfeleinket, hogy erkölcsi bizonyítványaik helyett átmenetileg kincstárjegyeiket hozzák magukkal.

•

Nehéz lehet a kiegyensúlyozott kapcsolat némely szülő és a pedagógus között, ha a szülőnek rendszeresen parkolási gondjai vannak a Mercedeszével a pedagógus ottfelejtett biciklije miatt.

•

Olajozottabban forognának a fogaskerekeim, ha egy kis kenyérmorzsa is kerülne közéjük.

•

Az őskor lakói nem is gondolhatták, miről maradnak le, amiért nem egy technikailag fejlett, civilizált világban élnek. Mi már sejthetjük...

•

Ha igaz lenne a közmondás, miszerint a vak tyúk is talál szemet, már rég ki kellett volna lábalnunk gazdasági nehézségeinkből.

•

Manapság már annak is örülhetünk, ha valaki csak vizet prédikál és bort iszik, és nem bort prédikál, miközben marihuánát szív.

•

A köpönyegforgatás egyetlen előnye, hogy feltételezi: van még köpönyeg, amit forgatni lehet.

Erdős Gábor

GYENGE MÉRKŐZÉS



– Szeretnék, ha jól éreznénk magunkat!

PIKTOGRAMOK



EGÉSZSÉGES VERSENY



– Na, megnézheti magát! Megyünk a McDonald's-hoz hamburgerezni!!

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: 1945 előtti folyóiratokat; — A Kertünk, házunk, otthonunk köteteit; — K. Diemberg: Távoli csúcsok felé c. útleírását; — A Lakáskultúra eddig megjelent számait; — Jó állapotban levő háromkerekű gyermekkerékpárt; — Felnőtt méretű, fa hula-hopp karikát; — Az ötlet c. folyóirat 1985. júniusi számát.

KÍNÁLNAK: Az Új Idők 1937—1943 között megjelent bekötött példányait; — A Burda sok számát; — Az Élet és Tudomány (1947—48) , az Ifjúsági Magazin (1965—1973), a Delta (1968—1972), az Ezermester (1957—1984), a Film Színház Muzsika (1966—1986), az IPM (1975—1986) és a Képes 7 próbaszámtól megjelent példányait; — Fehér talpas mosdót csappal; — Rokkát; — 4 db 40 literes műanyaghordót; — Jawa Mustang segédmotorkerékpárt.

CSERÉLNEK: 46 db 78-as fordulatú magyar lemezt bármilyen típusú sztereó magnóra; — 700 darabos képregénygyűjteményt régi újságokra, könyvekre, vagy megegyezés szerint bármire; — Tévéfocit ping-pong asztalra; — Blitz márkájú gyermekkerékpárt 8—9 éves gyermeknek való kerékpárra; — Gumpikat bélyegekre; — 8—10 éves gyerekre való júdóruhákat C-64-es játékprogramokra; — Fehér talpas mosdót csappal, rokkát és 4 db 40 literes műanyaghordót kerti bútorra; — Jáwa 350-es, Pannónia és Danuvia motorkerékpár kezelési utasítást Simson Star kezelési utasításra: — Az Új idők lexikonát és Párisi Divatlapokat 1945 előtti folyóiratokra; — Jawa Mustang segédmotorkerékpárt HO-modellvasútra; — 1200 darabos képeslapgyűjteményt szalvétagyűjteményre vagy megegyezés szerint bármire.

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb érétkű portékákat keressenek-kínáljanak.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon a 909-es melléken lehet érdeklődni.

SÍNEN VAGYUNK?

ÜGYES!

Én már régóta túl vagyok a MÁV helyjeggyel kapcsolatos változatos műsorain. Ami most történt, az mégis meglepett.

Április 26-án, kedden Sopronba utaztam a 10.25-kor induló gyorssal. Indulás előtt fél órával vettem első osztályú menetjegyet a Déli pályaudvaron. Ám a felszálláskor kiderült, hogy a soproni szakasz mindkét első osztályú kocsiját kibérelték, előzőleg csoportok lefoglalták. Visszamentem a pénztárhoz, majd az információhoz reklamálni, de senki sem tudott semmit. Az ügyeletes tiszthez irányítottak, aki egy könyvecskét lapozott fel, de ő is tanácstalanul tárta szét a kezét. Ezek után megkértem, jöjjön ki velem a vonathoz és győződjön meg maga is a tényekről. Jött, meggyőződött, más nem történt.

A MÁV gyors, kényelmes, biztonságos utazást hirdető reklámja ismeretében kérdem: miért ad ki a pénztár első osztályra jegyet, ha arra nem lehet felszállni.

A tény, hogy első osztályú jegyemmel másodosztályon utaztam. A különbözet jegyenként és póruljárt utasonként 60 forint...

Monostori Bálint
Budapest

A MASINISZTA HUMORA

Április 18-án Balatonboglárról Lellére kellett utaznom, sürgős munkám elvégzése miatt. A boglári vasútállomás első vágányán 8 óra 10-kor egy személyvonat várakozott. Nagyon megörültem neki, mert ez látszott a leggyorsabbnak, hogy Lellére jussak. A menetrendet nem nagyon ismerem, ritkán utazom vonattal. A mozdonyvezetőtől kérdeztem, hogy Lellére is megy-e ez a vonat. „Persze!" — mondta ő. „Most?" — kérdeztem én. „Igen, az ellenvonat érkezése után" — válaszolta. Felszálltam a vonat elindult. Lellefelsőn nem állt meg, Lelle-alsón nem állt meg. Szemesen nem állt meg. Legközelebb Szántódon jött ellenvonat, így az én különvonatom csak ott állt meg. Leszálltam, s megkérdeztem a mozdonyvezetőt, mire volt jó ez a vicc. Derűs arccal közölte: — Maga csak azt kérdezte, hogy Lellére is megy-e a vonat, nem azt, hogy megáll-e ott?

Autóstoppal kellett visszamennem, s munkatársaim emiatt két órát vártak rám.

Gerócs József
Boglárlelle

UGYANAZ, CSAK NEM GÖRBE

Ez évi 12. számunkban jelent meg J. Á. budapesti olvasónk panaszos levele „stangli"-ügyben, melyre a XI. ker Tanács Ipari-Kereskedelmi osztályától a következő választ kaptuk:

A XI. kerület Bartók Béla út 43. sz. alatti Különleges Pékáruk Boltjában magánkereskedő működik. A boltot teljes egészében az ugyanott üzemelő sütőüzem látja el áruval. Stanglit valóban nem készítenek, de állandóan kapható a kis-, közepes és óriási méretű sima és sós kifli. Ezen kívül 18 fajta finom pékáru és háziás jellegű sütemény (pl. sajtos kifli, mazsolás kuglóf, házi rétes stb.) és háromféle kenyér. Sajnáljuk, hogy a levélíró ezek közül nem tudott választani. A sütőüzem vezetőjétől egyébként azt az információt kaptuk, hogy a stangli ugyanabból a tésztából készül, mint a sóskifli, csak nincs meggörbítve.

Hámori András
osztályvezető

DILEMMA

Felbuzdulva az Ápisz hirdetésén, felkerestem a Sugár Ápisz boltját és a leértékelés alkalmával 13 tekercs tapétát vásároltam, gondosan megbeszélve az eladókkal, hogy ez bőven elég lesz a két szobára (NDK és cseh áru.) A napokban kicsomagoltam, s megdöbbenve láttam a blokkon a pecsétet:

„Falra nem ragasztható!"

Most nem tudom, mi nem ragasztható falra, a blokk vagy a tapéta? Ha a blokkról van szó, az a kisebbik baj. De ha a tapétáról...

Hitesy Lászlóné
Budapest



TÜCSÖK és BOGÁR

dósítottunk, hogy az utazási kedvezmények továbbra is változatlanok maradnak az 1988. április 1. és 1988. március 31-e közötti érvényességi határidőben. Két kérdés azonban nyitva maradt: az

Utazzunk rükvercben!

(A Magyar Nemzetben találta Bató Géza)

Márpedig, szó szerint így történt: néhány nappal ezelőtt illetéktelen templomi betörők fondorlatos módon ellopták V. Celestinus pápát, aki ugyanabban a l'aquilai *Collemaggio* bazi-

Az illetékeseknek bizonyára éppen nem volt fondorlata!

(Az Esti Hírlapban találta Kovács Ferenc miskolci olvasónk)

mástól függően üzemelő berendezéseiket ne üzemeltessék. A mosatási idő alatt a vízvezetéki víz zavarossága várható, vas- és mangánlerakódások kiválása az egészségre nem ártalmas, ezért előre is szíves elnézésüket kérjük. Azok a fogyasztók, akik a hálózati ivóvizet technológiai célra használják, a mo-

Hogyhogy? Már egy tömeges megbetegedésre sem számíthat az ember? Ezt érdemeljük a vízművektől?!

(A Hajdú—Bihari Naplóban találta dr. Pappné Erdélyi Judit, debreceni olvasónk)



Egy optimista iparág!

(A Salgótarjáni Kohászati Üzemek kártyanaptárát beküldte Bujtás Lajos, fertőszentmiklósi olvasónk)

személyi száma:	1 871227 0012
apjának családi és utóneve:	Szabó Hajnalka Rozália
anyjának családi és utóneve:	Békési Vince

Apja helyett is anyja — anyja helyett is apja?

(A születési anyakönyvi kivonatot beküldte Békési Vince, aki ezennel igényt tart a Nobel-díjra)

TRIBÜN

Elkészült a kisegytet új öltözője. Műszaki átadás. Az egyik építő kívülről kiált be a társának:

— Hallasz engem?

— Igen.

— Látsz is?

— Homályosan!

— Akkor ez egy príma öltöző!

* * *

Hallom, hogy baj van nálatok a csapat egységével...

— Félig-meddig. Abban mindannyian egyetértünk, hogy az edzőt ki kell rúgni. Csak azon vitatkozunk, hogy mikor.

Pete Rose, a kitűnő baseball-játékos az új szerződése felett alkudozik. Magas összeget kér, a tulajdonos sokallja.

— Meg kell érteni — mondja Rose —, hogy csak a természet visz véghez nagy dolgokat ingyen.

* * *

A csapat csillaga bágyadtan, sápadtan jön az edzésre.

— Rém rosszul aludtam. Azt álmodtam, hogy az adóhivatal egy hatalmas összeget vissza akart utalni — és elvesztette a címemet.

* * *

A csapatkapitány panaszkodik.

— A mi menedzserünk a világ legcinikusabb embere. Minden játékosnak tudja az árát, de egyiknek sem tudja az értékét.

(p. p.)

PANELHÁZ

című rejtvényünk helyes megfejtése:

Ha szívdobogást kapok, a szomszédomnak nyugtatót kell szednie.

200—200 forintot nyertek:

G. Koós Ilona, Táplánszentkereszt, Posta u. 12. 9761.

Varró József, Bánhorváti, Petőfi út 1/a. 3642.

Zsák Lajos, Budapest, Rákóczi F. u. 100. II. 6. 1211.

A nyereményeket postán küldjük el.



— Hagyjuk az árakat, Kovács úr, beszéljünk valami vidámabbról! Hány halottja van annak a vasúti szerencsétlenségnek?

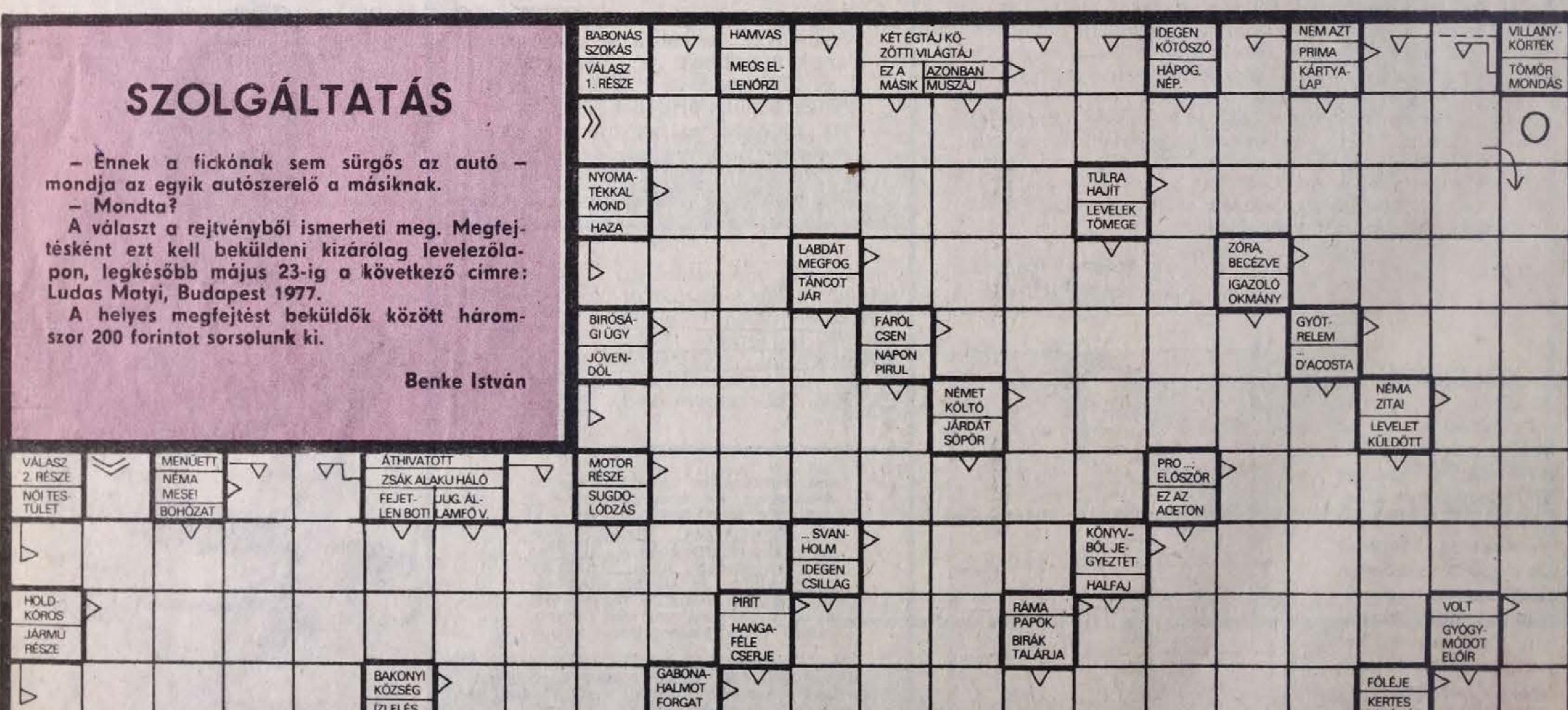
SZOLGÁLTATÁS

— Ennek a fickónak sem sürgős az autó — mondja az egyik autószerelő a másiknak.
— Mondta?

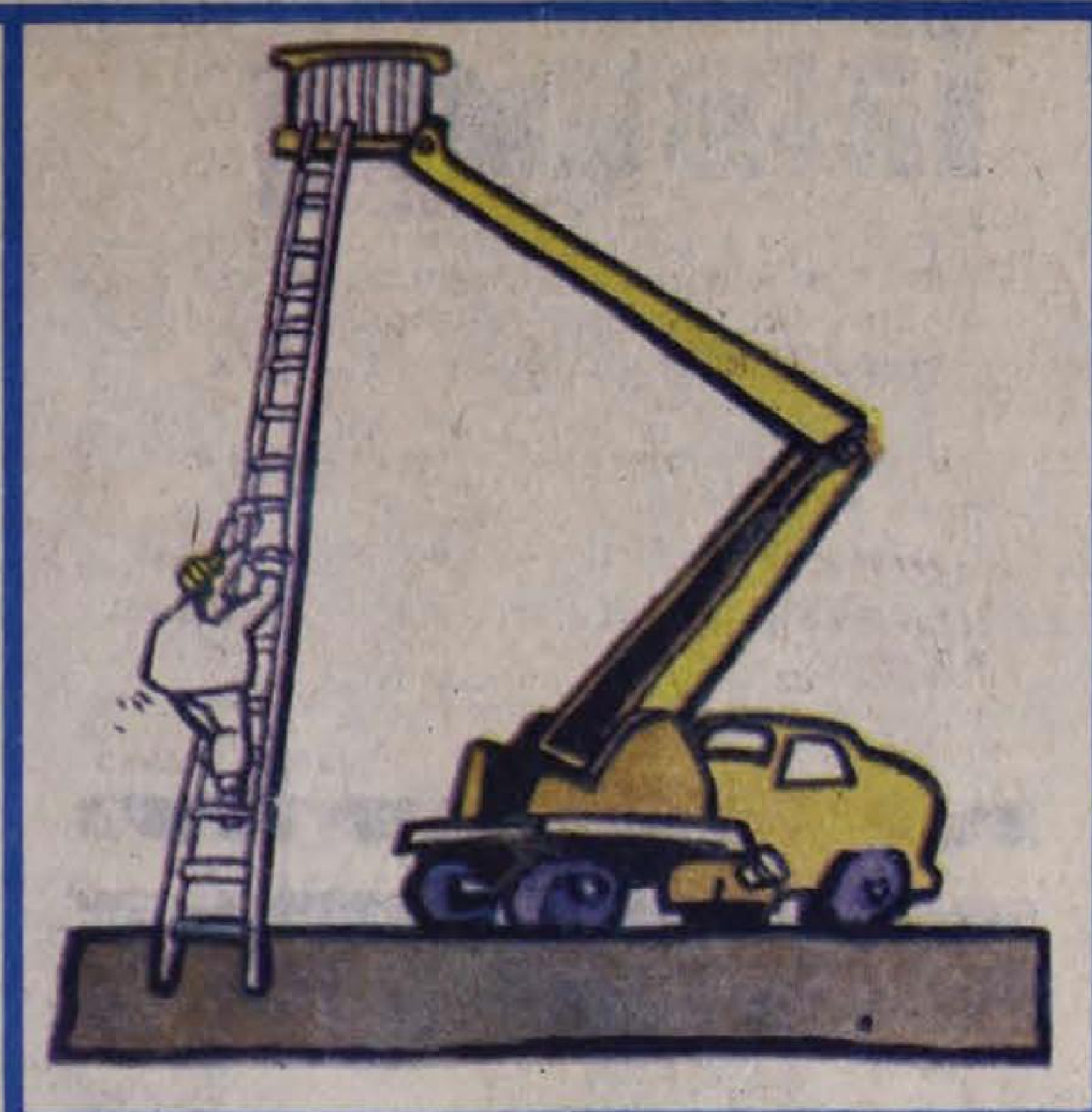
A választ a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb május 23-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

Benke István



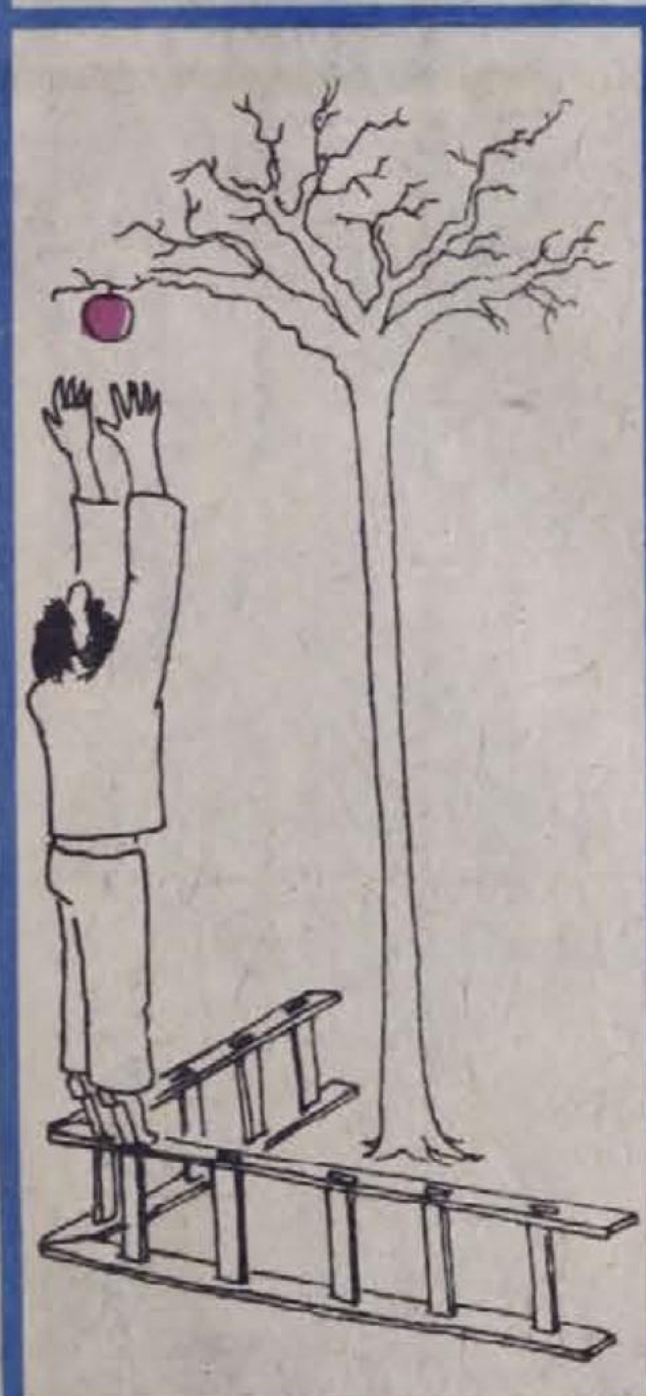
IMPORT HUMOR



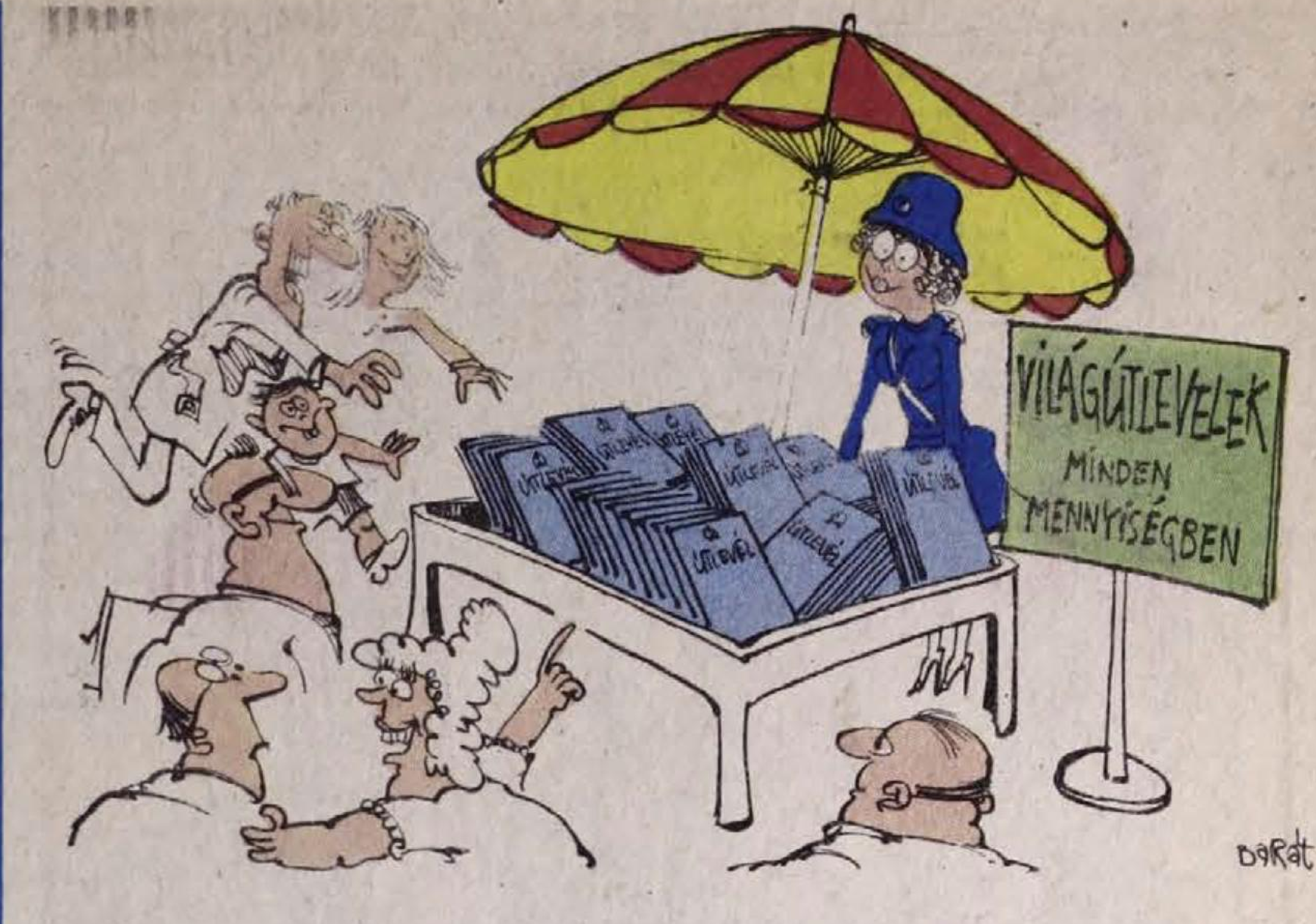
FOKRÓL FOKRA











MARAD A GYEREK...



Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 128-860) 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16 Ft, negyedévre 48 Ft. egy évre 192 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
88.2308/20-66-22
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611
Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.



KRENNER ISTVÁN RAJZAI